

Sygn. akt V KK 336/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka (przewodniczący)

SSN Dariusz Świecki (sprawozdawca)

SSN Marek Pietruszyński

Protokolant Anna Kuras

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Andrzeja Pogorzelskiego
w sprawie **M. K.**

skazanego z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 2005 r.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 13 czerwca 2019 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego

na niekorzyść skazanego co do kary

od wyroku Sądu Rejonowego w M.

z dnia 28 lutego 2018 r., sygn. akt II K [...],

**uchyla zaskarżony wyrok co do kary i w tym zakresie
przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w M. do ponownego
rozpoznania.**

UZASADNIENIE

W złożonym na podstawie art. 335 § 1 k.p.k. wniosku prokurator, po uzgodnieniu z oskarżonym, wniósł w stosunku do M. K., oskarżonego o przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, o wydanie

wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie mu: kary roku pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat oraz orzeczenie grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych po 24 zł każda, a także orzeczenie na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. obowiązku informowania sądu o przebiegu okresu próby i wreszcie orzeczenie przepadku środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste o masie netto 82,67 grama z zasądzeniem kosztów i opłaty sądowej w kwocie 780 zł.

Sąd Rejonowy w M., wyrokiem wydanym na posiedzeniu w dniu 28 lutego 2018 r., w sprawie o sygn. akt II K [...], uznał M. K. za winnego dokonania zarzuconego przestępstwa, za które wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności, warunkowo zawieszając jej wykonanie na okres próby 2 lat. Nadto, wymierzył oskarżonemu karę grzywny 250 stawek dziennych po 24 zł każda, na poczet której zaliczył zatrzymanie oskarżonego. Orzekł także przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci suszu roślinnego, zarządzając jego zniszczenie, a także zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 890 zł kosztów sądowych, w skład których wchodzi 780 zł opłaty.

Wyrok ten uprawomocnił się bez zaskarżenia z dniem 21 marca 2018 r.

Od wyroku tego z kasacją wystąpił Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny, zaskarżając go w części dotyczącej orzeczenia o karze, na niekorzyść skazanego. Zarzucił mu: rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 343 § 6 i § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegające na uwzględnieniu wniosku prokuratora o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego M. K., który zawierał, uzgodniony uprzednio z oskarżonym, obowiązek informowania sądu o przebiegu okresu próby w trakcie warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności i wydaniu na posiedzeniu bez przeprowadzania rozprawy wyroku skazującego, z pominięciem tego obowiązku, co stanowiło oczywiste naruszenie warunków porozumienia między prokuratorem, a oskarżonym i doprowadziło do wymierzenia kary, na którą strony nie wyraziły zgody.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w M. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna.

Rację bowiem należy przyznać skarżącemu, że w procedowaniu Sądu Rejonowego doszło do naruszenia wskazanych w kasacji przepisów. Pomimo tego, że złożony przez prokuratora wniosek o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy zawierał, uzgodniony uprzednio z oskarżonym, wniosek o nałożenie na M. K. obowiązku informowania sądu o przebiegu okresu próby w trakcie warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, Sąd Rejonowy, wydając wyrok skazujący na posiedzeniu w trybie art. 343 § 6 k.p.k., obowiązku tego nie orzekł, co stanowiło ewidentne naruszenie warunków porozumienia zawartego pomiędzy prokuratorem i oskarżonym.

Nie budzi wątpliwości, że rozpoznając omawiany wniosek sąd powinien dokonać nie tylko jego formalnej i merytorycznej kontroli, ale również przeanalizować zgodność zawartych w nim propozycji z uwagi na wymogi prawa materialnego i procesowego. Gdy wymogi te *in concreto* zostaną spełnione, to dopiero wchodzi w rachubę uwzględnienie wniosku o skazanie bez rozprawy przez sąd, którego treść – co przy tym istotne – wiąże ten organ co do sformułowanych w nim wniosków w zakresie kar i innych konsekwencji skazania, które zostały uprzednio uzgodnione pomiędzy prokuratorem i oskarżonym. Wydanie wyroku, który w swej treści odbiegał będzie od uzgodnień pomiędzy oskarżycielem publicznym a oskarżonym jest niedopuszczalne, wykracza bowiem poza zakres zawartej między stronami ugody, a tym samym rażąco narusza wskazane w skardze kasacyjnej przepisy prawa procesowego - tj. art. 343 § 6 i 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k. (zob. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2013 r., III KK 265/13, LEX nr 1380961).

Stosownie do treści art. 343 § 3 k.p.k. sąd może uzależnić uwzględnienie omawianego wniosku od dokonania w nim przez prokuratora wskazanej przez siebie zmiany, zaakceptowanej przez oskarżonego. Powyższe oznacza jednak, że potrzeba dokonania w zakresie wniosku jakichkolwiek zmian uzależniona jest od dokonania modyfikacji treści wniosku przez strony. Do takiej modyfikacji w realiach rozpoznawanej sprawy jednak nie doszło, a strony na posiedzenie, na którym wydano wyrok w niniejszej sprawie w ogóle się nie stawiły. Tym samym

Sąd Rejonowy nie dysponował prawną możliwością modyfikacji wniosku, lecz mógł jedynie w pełni go zaaprobować i wydać wyrok skazujący odpowiadający treści wniosku o skazanie bez rozprawy. Nałożenie na oskarżonego obowiązku informowania sądu o przebiegu okresu próby w związku z zawieszeniem wykonania kary zgodnie z art. 72 § 1 pkt 1 k.k. ma przy tym charakter obligatoryjny. Zatem w niniejszej sprawie nie wchodziło w ogóle w rachubę zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności bez orzeczenia wskazanego w tym przepisie obowiązku. Natomiast brak akceptacji przez Sąd Rejonowy warunków porozumienia skutkować powinien odstąpieniem od wydania wyroku na posiedzeniu i zastosowaniem się do regulacji art. 343 § 7 k.p.k.

Nakreślone tu okoliczności wskazują, że w procedowaniu Sądu Rejonowego rzeczywiście doszło do rażącego naruszenia prawa, które miało wręcz istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku. Sąd Rejonowy odstąpił bowiem od orzeczenia obowiązku, o którym mowa w art. 72 § 1 pkt 1 k.k., mimo że stanowił on przedmiot uzgodnienia pomiędzy prokuratorem a oskarżonym, którego Sądowi nie wolno było modyfikować. Dlatego też Sąd Najwyższy uchylił wyrok Sądu Rejonowego w M. w zaskarżonej części i przekazał sprawę w tym zakresie do ponownego rozpoznania, a więc jedynie w części orzeczenia o karze. Oznacza to, że prawomocne pozostaje orzeczenie o winie oraz przepadku. W postępowaniu ponownym – procedując na posiedzeniu - Sąd Rejonowy rozstrzygać będzie zatem jedynie w kwestii kary. W postępowaniu tym Sąd Rejonowy uwzględni wskazane tu zapatrywanie prawne oraz będzie miał na uwadze, że w razie uchylenia prawomocnego wyroku orzekającego karę z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, w wypadku ponownego orzeczenia kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, na poczet okresu próby zalicza się okres próby, który upłynął od uprawomocnienia się wyroku do daty jego uchylenia (art. 538 § 3 k.p.k.).

Z tych wszystkich względów, orzeczono, jak w wyroku.